Lietas Nr. C36075213
Lietas arhīva Nr. C-0752-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Talsos 2013.gada 28.decembrī

Talsu rajona tiesa

tiesnese V.Pavlovska

ar tiesas sēdes sekretāri I.Grunsbergu,

izskatīja rakstveida procesā maza apmēra prasību /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu un

k o n s t a t ē j a:

Prasītāja iesniedza prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. D/ 2006.gada 8.decembrī dzimušā bērna /pers. E/ uzturam Ls 60 mēnesī, bet ne mazāk kā valstī noteiktos minimālos uzturlīdzekļus. Prasība pamatota uz Civillikuma 177., 179.pantu, Ministru kabineta noteikumu Nr.348 2.1.punktu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.1096.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs nesniedz finansiālu palīdzību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta piektajai daļai, atbildētājam tiesas paziņojumi piegādāti pēc tā deklarētās dzīvesvietas adreses un fiziskai personai ir pienākums būt sasniedzamai deklarētajā dzīvesvietā.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus nav sniedzis, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Tiesa atzīst, ka lieta izskatāma rakstveida procesā, jo puses nav lūgušas lietu izskatīt tiesas sēdē, prasība ir par minimālo uzturlīdzekļu piedziņu.

Pārbaudījusi rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. C/ prasība ir pamatota un apmierināma.

2006.gada 8.decembrī dzimusi /pers. E/. Bērna tēvs ir /pers. D/, māte ir /pers.C/(dzimšanas apliecības kopija lietas 9.lapa).

Reģistrējot laulību, 2013.gada 23.martā, /pers.C/mainīja uzvārdu uz /uzvārds/

Bērns dzīvo kopā ar māti, atrodas mātes aprūpē.

Civillikuma 179.pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Šī panta piektajā daļā noteikts, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta noteikumi Nr.348 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam. Bērnam no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 25.oktobra spriedumā SKC-1391/2012 norādīts, ka lai noteiktu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, tiesai, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar pušu paskaidrojumiem, ir:

-jānoskaidro, kāda ir bērna uzturam nepieciešamā summa, lai vislabāk nodrošinātu bērna intereses;

-jāizvērtē vecāku mantas stāvoklis un spēja šādu summu segt *(vecākiem bērni jāapgādā atbilstoši katra ienākumiem un mantas stāvoklim)*;

-bērna uzturam noteikto summu jāsadala proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim, ievērojot katra vecāka ieguldījumu bērna uzturēšanai.

-Ministru kabineta noteikumos noteiktās minimālā summa piedzenama tikai tad, ja personai, no kuras piedzenami uzturlīdzekļi, ir īpaši apstākļi, piemēram, darba nespēja, kad viņš objektīvi nevar sniegt līdzekļus vispār vai var tos sniegt nepietiekoša apmērā.

Konkrētajā lietā tiek pieprasīti valstī noteiktie minimālie uzturlīdzekļi un šāds uzturlīdzekļu apmērs ir jānodrošina katram vecākam, neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa. Noteiktais uzturlīdzekļu apmērs ir valstī noteiktais minimums, tāpēc atzīstams, ka tas atbilst bērna reālajām vajadzībām.

Tiesa atzīst, ka no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi meitas /pers. E/ uzturam minimālo uzturlīdzekļu apmērā, kas šobrīd ir Ls 60 mēnesī.

Atbilstoši Civillikuma 177.panta ceturtajai daļai, bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu, un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Bērnu uzturēt ir ne tikai bērna mātes pienākums, bet arī, Civillikuma 179.panta pirmajā daļā noteiktais pienākums bērna tēvam.

Atbildētājs ir darba spējīgā vecumā un tiesas rīcībā nav ziņu, ka viņš kādu objektīvu apstākļu dēļ, nevarētu strādāt un nodrošināt savu bērnu, vismaz ar minimālajiem uzturlīdzekļiem. Tāpēc, ir pamatota prasība piedzīt no bērna tēva uzturlīdzekļus minimālajā apmērā, jo viņš bērna uzturam naudu nav devis.

Uzturlīdzekļi piedzenami nekavējoši, no 2013.gada 15.novembra, kad prasība iesniegta tiesā, jo par šo laiku uzturlīdzekļi labprātīgi nav maksāti.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos, proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, no tiesas izdevumu samaksas ir atbrīvoti prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu.

Tāpēc, valsts nodevu ir pamats piedzīt no atbildētāja, kas aprēķināta atbilstoši Civilprocesa likuma 34.pantam, Ls 108 apmērā(15 procenti no prasības summas Ls 720).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 40.panta pirmajā daļā noteikto, no atbildētāja par labu valstij ir pamats piedzīt ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 4,36(četri ierakstīti sūtījumi, viens Ls 1,09).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 40., 42., 193., 250.^{25} pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

Apmierināt/pers.C/prasību pilnā apjomā.

Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. C/ uzturlīdzekļus 2006.gada 8.decembrī dzimušās /pers. E/, /personas kods/, uzturam Ls 60(sešdesmit lati) mēnesī, bet ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas mēnesī, sākot no 2013.gada 15.novembra līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt.

Sprieduma izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu noteikt nekavējošu.

Sakarā ar uzturlīdzekļu piedziņu, piedzīt no /pers. D/ par labu valstij valsts nodevu Ls 108(viens simts astoņi lati), kas jāsamaksā Valsts kasē, NMR 90000050138, kontā Nr.LV55TREL1060190911200 BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 4,36(četrus latus un 36 santīmus), kas jāsamaksā Tiesu administrācijai Mūkusalas iela 41 B, Rīga, NMR90001672316, BIC kods TRELLV22, kontā Nr.LV51TREL2190458019000.

Kvītis par tiesas izdevumu samaksu jāiesniedz tiesā.

Noteikt termiņu tiesas izdevumu labprātīgai samaksai-desmit dienasno sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Talsu rajona tiesā.

Tiesnese V.Pavlovska